

LIBRIS

We know
books

Viața și **P**araclisul

celui întru Sfinți Părintelui nostru

CALINIC AL EDESSEI

Traducere după: „Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι, βίος καὶ θαύματα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης”, Mitropolia Edéssei, Péllei și Almopíei, 2021

Paraclisul Sfântului Calinic, alcătuire

a Mitropolitului Ioil al Edéssei, Péllei și Almopíei

Traducerea Paraclisului din limba greacă:

Sabin Preda

Icoane și grafică: Mănăstirea Diaconestî

© Editura Bonifaciu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IOIL FRANKAKOS, mitropolitul Edéssei, Péllei
și Almopíei

Viața și Paraclisul celui întru Sfinți Părintelui nostru
Calinic al Edéssei/Mitropolitului Ioil al Edéssei, Péllei și
Almopíei; ed. îngrijită la Mănăstirea Diaconestî.

– Bacău: Editura Bonifaciu, 2022

ISBN 978-606-8439-40-2

I. Mănăstirea Diaconestî (ed.)

Viața Sfântului Calinic, Episcopul Edéssei

*de Mitropolitul Ierótheos
al Nafpaktosului și Sfântului Vlasis*

Sfântul Calinic, Mitropolitul Edéssei, Péllei și Almopíei, s-a născut în Sitarálona de Thérmo, Trihonída Etolo-Akarnaniei, pe 26 ianuarie 1919 și a crescut într-o familie numeroasă, cu opt copii. Viața de zi cu zi a familiei, sub înrăurirea figurii patriarhale a bunicului, Părintele Atanasie, un preot împodobit cu sfințită cuviință, era adăpată din izvorul curat al Tradiției și învățaturii Bisericii dreptslăvitoare.

Dimitrie (numele de botez al sfântului) era al patrulea copil al familiei și se deosebea

prin inteligența sa nativă, prin aplecarea spre o viață de nevoiță și prin sârguință la învățatură. Încă de la o vârstă fragedă s-a vădit dragostea lui pentru biserică și sfintele slujbe, de la care era nelipsit, fie ajutându-și bunicul în sfântul altar, fie cântând la strană.

Părintele Atanasie cerceta des Sfântul Munte și fusese „rănit” de viața aghiorită, de aceea și adusese tradiția liturgică athonită în parohia sa. Acest lucru și-a pus adânc amprenta asupra sufletului micului Dimitrie. Mai târziu, sfântul avea să-și aducă aminte cu însuflețire cum, copil fiind, la îndemnul bunicului, citea slujba Miezonopticii la revărsatul zorilor, făcând și toate metaniile „de cuviință”. Mărturisea că datorită atmosferei binecuvântate în care crescuse, se simțea aghiorit în inimă.

Datorită agerimii și sârguinței sale la învățatură, Dimitrie a avut rezultate foarte bune atât în vremea școlii, cât și a facultății.

Fiind atras de slujirea bisericească, a urmat cursurile Facultății de Teologie din Atena, unde s-a iscusit nu doar în înțelepciunea oferită de teologia academică, ci și în cea izvorâtă din viața bisericească și teologia empirică. El nu a fost vătămat de duhul occidental, scolastic și protestant întâlnit la Atena, ci a rămas neclintit în etosul și duhul aghiorit pe care le cunoscuse în casa și în satul său.

Atât în timpul stagiului militar, în 1941, cât și în timpul războiului civil din Grecia (1946-1949), a fost încorporat în Plutonul „Vânători de munte”, în sectorul religios. Pentru râvna arătată în lucrarea misionară din anii grei ai războiului, Dimitrie a câștigat admirația și prețuirea tuturor.

După încheierea războiului, a slujit ca secretar și predicator mirean al Mitropoliei Etoției și Akarnaniei, în vremea Mitropolitului Ierotei Paraskevópulos. În 1957 a primit tundera în monahism cu numele Calinic și

a fost hirotonit preot de fratele lui, Mitropolitul Constantin de Didimótiho și Orestíada, fiind desemnat protosinghel al mitropoliei.

Priceperea sa în treburile administrative s-a vădit încă de la început, deoarece Mitropolitul Ierotei ajunsese la adânci bătrâneți și nu-și mai putea împlini îndatoririle episcopale, motiv pentru care, până la adormirea sa, conducerea eparhiei i-a fost încredințată tânărului protosinghel. Dar și ierarhii care au urmat i-au recunoscut viața sfântă și înzestrările administrative. Datorită acestui lucru, în ianuarie 1967 a fost înscris în registrul clericilor propuși pentru arhierie. La scurtă vreme a fost ales episcop în Sfânta Mitropolie a Edéseii, Péllei și Almopíei. Hirotonia a avut loc în Édessa, pe 25 iunie 1967, iar întronizarea în același an, pe 16 iulie.

De atunci și până la cuvioasa lui adormire, a desfășurat o bogată activitate pe toate planurile vieții bisericești din episcopie. La

temelia lucrării sale a așezat slujirea Sfintei Liturghii și rostirea unui cuvânt de învățătură care să atingă sufletul ascultătorilor. A hirotonit preoți noi, îngrijindu-se de formarea lor bisericească prin organizarea de sinaxe și seminarii, a trimis duhovnici la toate parohiile, a numit predicatori bine pregătiți, care să împărtășească poporului cuvântul lui Dumnezeu nealterat de învățături eterodoxe.

Sfântul dorea să aibă o legătură vie cu turma sa. De aceea, vizita regulat parohiile din sate și orașe și lua parte la slujbe, vorbea cu credincioșii, pentru a cunoaște problemele și nevoile lor și a le veni în ajutor. Adeseori ținea el însuși predici. S-a îngrijit să fie refăcute bisericile vechi și mănăstirile, să fie construite biserici acolo unde era nevoie, să se înființeze asociații de binefacere. Făcea vizite în școli, spitale, unități militare, în casele credincioșilor. Se interesa de activitatea birourilor mitropoliei și multe altele.